

Børn — jeg beklager, at Ministeren kaldte dem saaledes — efterhaanden skulde blive betydeligt forøget. Naturligviis vil det forøges med Folkemængdens Forøgelse, men ikke betydeligt. Desværre kunde jeg ikke opfatte de Grunde, som Ministeren anførte herfor. Jeg hørte, at han nævnte Straffeloven, men det kan neppe være den, der skulde forøge Antallet saa betydeligt. — Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) har sagt, at han talte om Loven, og at jeg talte om andre Ting; jeg vender det om og siger, at jeg talte om Loven, men han om andre Ting; men dette er naturligviis en Smagsag. Det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holslein) sagde, at Trangen til at faae de Smaa og mindre Fordærvede anbragte ikke er saa stor; men jeg siger: Da det er fra de smaa Ufordærvedes Masse, at disse enkelte Individier komme, som gaae til Flakkebjerg, og det er paa Grund af, at de ikke have været under en ordentlig Behandling — i den Henseende har jeg Medhold i en Beretning fra Flakkebjerg, der netop angiver nægte Børn og Pleiebørn som Hovedstammen af dem, der optages i Institutet —, jeg siger, at, er det Tilfældet, at disse Børn afgive de Fleste af dem, der komme til Flakkebjerg Institut, saa er det netop, fordi man ikke itide har sørget fornøftigt, kjærligt og forsvarligt for dem. Jeg troer heller ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at det altid gjælder om Pleieforældre, at de ikke behandle deres Pleiebørn anderledes end deres egne Børn. Der vil vist kunne opstilles mangfoldige Exempler herpaa, og man kan meget let forestille sig, at en saadan Stedmoderlighed i Behandlingen af disse Børn kan finde Sted. Men det er ikke blot, fordi disse Pleiebørn komme til den allerfattigste Deel af Befolkningen, at de lide en ilde Medfart; hvormange Børn af det Slags, som jeg opholdt mig ved, komme ikke til de mere bemidlede Classer og blive der ligesaa slet behandlede? Jeg kan i saa Henseende anføre et Exempel fra Flakkebjerg Instituts Beretninger, men jeg skal blot henpege paa, hvormange der bruges som Dvæg- eller Gaasevogtere og leve det halve Aar ube paa Marsken, meget ofte uden at lære Noget, uden Omgang, lære maastee sig selv Spilopper berube-

eller blive halve Ibioter, fordi de ikke have menestelig Omgang. Dette er ogsaa Noget, der er almindelig bekendt. Det er derfor uhyre vanstelig for Communerne at vælge med Forstand og Alvor saadanne Pleiehjem, som kunne være hensigtsmæssige for Børnene. De Herrer, der have haft med denne Sag at gjøre, ville vist bedre end jeg vide, hvor vanstelig denne Sag er, især fordi den Forbring stilles fra Almeenheden, at Betalingen skal være saa billig som mulig, en Forbring, som naturligviis maa falde bort, naar der alvorligt skal gives denne Sag en anden Retning end tidligere. Jeg har ikke talt om Personer, uden forsaavidt de albeles i Forbigaaende kom paa Tale; jeg har navnlig ikke nævnet den Person, som staaer i Spidsen for det her omhandlede Institut. Jeg gjorde det med Fuld ikke; jeg har ikke villet nævne ham. Jeg har blot talt om, hvorvidt Principet, der laa til Grund for Anstalten, var rigtigt, og hvorvidt de Midler, der blive anvendte der, ere det, og jeg har sagt, at Principet efter min fulde Overbeviisning var urigtigt, idet man maa bruge andre Midler til at rykke Ondet op med Rode, saa at man ikke indskrænker sig til Toppen af Ondet. Man maa navnlig sørge for, at Børnene itide komme under god Veiledning; i 12—15 Aars Alderen er det allerede for sildt at tage fat herpaa; naar Børnene i en Alder af 12—15 Aar ere sunkne dybt, maa der allerede have været Aaledning til at frygte derfor, da de vare 10, ja, maastee allerede da de vare 8 Aar gamle. Da skulde man altsaa være traadt til. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) og med alle de Talere, der have fremhævet, at Straffeloven har Bestemmelser, som gjøre det nødvendigt at opretholde en saadan Anstalt, men at fremstynde denne Anstalts Udvikelse i den Udstrækning, som det her er paatænkt, kan jeg og vil jeg ikke være med til, fordi jeg ikke kan erkjende, at Principet er rigtigt, og fordi jeg haaber, at Fremtiden skal vise os andre og bedre Retninger, hvori vi skulle gaae. Og endelig troer jeg, at den Sum, som her er bragt i Forslag, kan misforstaaes i sit Brug, idet det seer ud, som om den skulde træde istedetfor Renten af den Capital, der vil gaae tabt, naar Institutet sæt-